

SYLWETKA ZMARŁEGO
Dra inż. Wojciecha Eckardta
(1934-1998)

Dr Wojciech Eckardt urodził się w 1934 roku w Grabowie (woj. wielkopolskie) w rodzinie nauczycielskiej. Jako kilkuletni chłopiec został półsierotą i wraz z dwoma braćmi był wychowywany przez matkę. Lata dziecięce i młodzieńcze spędził w Ostrowie Wielkopolskim, gdzie ukończył Technikum Kolejowe. Następnie podjął studia na Politechnice Poznańskiej i w 1968 roku uzyskał dyplom mgra inż. mechanika na Wydziale Budowy Maszyn.

Po ukończeniu studiów podjął pracę w Bydgoszczy i związał się z tym miastem na stałe. Pracował na stanowiskach inżynierskich w przemyśle, w tym od 1974 roku w Zakładach Rowerowych

ROMET, jednej z największych wówczas fabryk w Bydgoszczy. W zakładach tych był kierownikiem jednego z działów. Już wówczas wykazywał zainteresowania naukowe i potrafił połączyć pracę zawodową w przemyśle z prowadzeniem badań naukowych. Efektem tych badań było napisanie pracy doktorskiej z zakresu organizacji produkcji i uzyskanie stopnia naukowego doktora nauk technicznych na Politechnice Poznańskiej. Warto tu podkreślić, że stopień ten uzyskał zaledwie w ciągu 9 lat od ukończenia studiów, pomimo obciążenia pracą zawodową.

W 1979 roku, już jako ukształtowany badacz, zostaje przeniesiony do Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Pojazdów Jednośladowych, gdzie kierował badaniami nad sterowaniem jakością, automatyzacją, orzecznictwem patentowym oraz pracą Ośrodka Informacji Technicznej i Ekonomicznej. Dał się tam poznać jako bardzo dobry organizator.

Główną dziedziną Jego zainteresowań była *organizacja i zarządzanie*. Ciągłe pogłębiał wiedzę w tym zakresie, był działaczem Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierowania,

w ramach którego rozwijał działalność ogólnopolską, pełniąc funkcję członka Prezydium Zarządu Głównego.

Ze szkolnictwem wyższym związany był od 1974 roku, kiedy to – w ramach dodatkowej pracy, był wykładowcą w Instytucie Organizacji i Zarządzania ATR w Bydgoszczy.

W 1982 roku został pozyskany do WSP w Bydgoszczy do ówczesnej Katedry Wychowania Technicznego. Znalazł w niej odpowiednie dla siebie miejsce jako wykładowca ekonomiki, organizacji i zarządzania na kierunku wychowanie techniczne. Od początku swej pracy w WSP aktywnie włączył się w działania organizacyjne. Uczestniczył m.in. w opracowywaniu planów i programów studiów wychowania technicznego, był wieloletnim kierownikiem Studium Podyplomowego dla nauczycieli techniki. Rozwijał swoją działalność naukowo-badawczą, skupiając się głównie na funkcjach jakie spełniają praktyki uczniowskie i studenckie. Pracował nad rozprawą habilitacyjną nt. praktycznego kształtowania nauczycieli techniki.

Cztery lata temu choroba i poważna operacja przerwały Jego badania naukowe. Mimo dalszych komplikacji zdrowotnych kontynuował je, wiedząc, że osiągnięcie kolejnego stopnia naukowego jest potrzebne nie tylko Jemu, ale także Instytutowi Techniki.

W styczniu 1998 roku, jako Dyrektor Instytutu Techniki odbyłem z doktorem Wojciechem Eckardtem długą rozmowę na tematy naukowe. Był optymistą i wierzył, że pokona męczącą Go od kilku lat chorobę. Planował zakończenie badań habilitacyjnych i napisanie dalszych skryptów dla studentów. Niestety, nie było Mu dane tego doczekać.

Dorobek naukowy dra Wojciecha Eckardta obejmuje około 60 pozycji. Znajduje się tam ponad 30 publikacji i ponad 20 referatów wygłoszonych na konferencjach krajowych i zagranicznych. Napisał dwa skrypty dla studentów. Wydania trzeciego już nie doczekał. Był promotorem wielu prac magisterskich, studenci corocznie wybierali Go na opiekuna swych prac.

Za swe osiągnięcia naukowe i dydaktyczne był nagradzany nagrodami Rektora WSP w Bydgoszczy. Otrzymał wysokie odznaczenia jako działacz Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierowania. W roku 1998 Rektor WSP wystąpił o wyróżnienie Go Medalem Komisji Edukacji Narodowej, najwyższym wyróżnieniem za działalność pedagogiczną. Do uczelni wpłynęła wiadomość, że Minister Edukacji przyznał Mu ten medal. Niestety, nie doszło do jego wręczenia, które zwyczajowo miałyby miejsce w październiku podczas inauguracji roku akademickiego.

Dr Wojciech Eckardt był człowiekiem życzliwym, lubianym i cenionym przez współpracowników i studentów. Miał swoje miejsce w zespole pracowników Instytutu Techniki – nie tylko jako specjalista w konkretnej dziedzinie, ale także ze względu na cechy osobowościowe – zawsze opanowany, przeciwny skrajnościom. Wielokrotnie łagodził sytuację, proponował wyważone rozwiązania podczas gorących nieraz dyskusji w gronie pracowników Instytutu. Był też nasz kolega człowiekiem pogodnym, nie żalił się na swoje kłopoty. Nasilającą się od kilku miesięcy chorobę znosił z pokorą i godnością. Będzie Go nam brakowało.

Arnold Wilczyński